

Súd: Okresný súd Malacky
Spisová značka: 5C/128/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1612209684
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 09. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Rudinský
ECLI: ECLI:SK:OSMA:2018:1612209684.18

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Malacky pred samosudcom JUDr. Miroslavom Rudinským, v právnej veci žalobkyne: S.A., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. XXX, zast. advokátkou JUDr. Luciou Danišovovičou, AK so sídlom Bratislava, Drieňová 1/D, proti žalovanému: P.B., nar. XX.XX.XXXX, bytom J., Z. XXX/XX, zast. advokátkou JUDr. Dašou Šulejovou, AK so sídlom Fedinova 16, Bratislava o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov po rozvode, takto

rozhodol:

I. Súd p r i k a z u j e žalovanému zo záväzkov patriacich do bezpodielového spoluvlastníctva manželov úver voči Slovenskej sporiteľni a.s. zo zmluvy č. XXXXXXXXXXXX uzatvorenej dňa 10.08.2007, s tým, že ďalej je splátky úveru až do úplného splatenia povinný splácať žalovaný.

II. Súd p r i k a z u j e žalovanému zo záväzkov patriacich do bezpodielového spoluvlastníctva manželov úver voči Prvej stavebnej sporiteľni, a.s. zo zmluvy č. XXXXXXXXXXXX uzatvorenej dňa 16.11.2008, s tým, že ďalej je splátky úveru až do úplného splatenia povinný splácať žalovaný.

III. Súd p r i k a z u j e žalobkyni zo záväzkov patriacich do bezpodielového spoluvlastníctva manželov pôžičku voči Ľuborovi Masarovičovi, nar. 07.07.1963 vo výške 6.638,78 Eur, s tým, že pôžičku je povinná splatiť žalobkyňa.

IV. Žalovaný je p o v i n ý vyplatiť žalobkyni sumu 12.903,94 Eur na vyrovnanie jej majetkového podielu do 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

V. Žalovaný je p o v i n ý zaplatiť žalobkyni sumu 400,- Eur do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

VI. Žalovaný je p o v i n ý uhradiť žalobkyni trovy konania v rozsahu 100%, o ktorých výške rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

odôvodnenie:

Žalobkyňa sa domáhala vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva účastníkov (ďalej len BSM) z dôvodu, že po rozvode účastníkov nedošlo k dohode o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Žalobkyňa vo svojom návrhu uviedla, že hnutelný majetok si účastníci vyporiadali po rozvode manželstva a nie je predmetom vyporiadania. Ďalej žalobkyňa uviedla, že nehnuteľnosti, v ktorej mali účastníci spoločné bydlisko v J. na Z. ul. č. XXX/XX sú vo výlučnom vlastníctve žalovaného a tieto nadobudol do vlastníctva formou darovania a dedenia za trvania manželstva. Do tejto nehnuteľnosti vo výlučnom vlastníctve žalovaného účastníci ako manželia po uzavretí manželstva spoločne investovali spoločné finančné prostriedky, vykonávali pomerne rozsiahlu úpravu interiérov ako aj exteriérov rodinného domu. Za tým účelom si zobrali úver v Slovenskej sporiteľni a.s. v celkovej výške 32.530,04 Eur a tento úver bol vyčerpaný. Splátky úveru mesačne vo výške 233,90 Eur uhrádza

žalovaný. Za trvania manželstva si účastníci zobrali stavebný úver z Prvej stavebnej sporiteľne a.s. vo výške 2.483,61 Eur. Splátky tohto úveru mesačne vo výške 99,58 Eur uhrádza žalovaný. V oboch prípadoch je spoludlžníkom aj ručiteľom týchto úverov žalobkyňa. Ďalej žalobkyňa uviedla, že po uzavretí manželstva vniesla do spoločného majetku manželov hotovosť vo výške 85.000,- Sk (2.821,48 Eur) a tieto finančné prostriedky boli v celom rozsahu použité na úpravy rodinného domu. Otec žalobkyne počas trvania manželstva účastníkom ako bývalým manželom požičal sumu 115.000,- Sk (3.917,30 Eur) a tieto finančné prostriedky boli tiež použité na prestavbu rodinného domu. Na vyrovnanie svojho podielu zo zaniknutého BSM žalobkyňa žiadala, aby žalovaný bol zaviazaný zaplatiť jej sumu 6.638,78 Eur z titulu investícií do rodinného domu žalovaného počas trvania manželstva.

2. Svojim písomným podaním zo dňa 03.01.2014 žalobkyňa svoj návrh zmenila. Uviedla, že hodnota úveru a pôžičky, ktoré boli účastníkom poskytnuté počas trvania manželstva bola vo výške 51.937,90 Eur, pričom tieto peňažné prostriedky boli vyplatené v čase trvania BSM. Keďže tieto, pôžičkou nadobudnuté prostriedky ust. § 143 Obč. zák. nevylučuje z režimu BSM, patrili aj tieto prostriedky do BSM. Boli použité výhradne na výlučný majetok žalovaného, výhradne ako investícia do domu v jeho vlastníctve. V zmysle ust. § 150 Obč. zák. je potom žalovaný povinný tieto peňažné prostriedky do BSM vrátiť. Tieto peňažné prostriedky predstavujú po vrátení do BSM aktívum, ktoré je potrebné vysporiadať. Žalobkyňa uviedla, že počas trvania manželstva sa obaja účastníci stali dlžníkmi voči peňažným ústavom z týchto záväzkov: 1. zmluva o hypotekárnom úvere č. XXXXXXXXXXXX uzavretá so Slovenskou sporiteľnou a.s. dňa 10.08.2007, úver v sume 32.540,04 Eur (980 000,- Sk), ktorého zostatok bol k 17.03.2011 28.858,80 Eur a suma uhradená na tento úver do 17.03.2011 bola vo výške 3.671,24 Eur, 2. zmluva o stavebnom úvere č. XXXXXXXXXXXX uzavretá s Prvou stavebnou sporiteľnou a.s. dňa 16.11.2008, úver v sume 6.131,30 Eur, ktorého zostatok bol k 17.03.2011 vo výške 3.911,01 Eur a suma uhradená na tento úver do 17.03.2011 bola vo výške 2.688,66 Eur, 3. zmluva o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX uzavretá so Slovenskou sporiteľnou a.s., úver v sume 6.638,78 Eur (200 000,- Sk), ktorý bol ku dňu 17.03.2011 vyplatený. Tieto záväzky boli teda nadobudnuté oboma manželmi počas trvania manželstva a preto ich treba vyporiadať. Peňažné prostriedky, ktoré boli titulom úveru vyplatené patrili do BSM účastníkov, avšak boli použité na výlučný majetok žalovaného. Preto žalobkyňa žiadala, aby záväzky zo zmlúv existujúce v čase rozhodnutia súdu, boli prikázané do výlučného vlastníctva žalovaného, ktorý by bol povinný ich výlučne sám uhrádzať až do ich úplného splatenia, s náhradovou povinnosťou žalobkyne. Z hypotekárneho úveru poskytnutého Slovenskou sporiteľnou a.s. č. XXXXXXXXXXXX boli účastníci povinní ku dňu zániku BSM uhradiť 28.858,80 Eur, čím titulom vyporiadania BSM, pri zohľadnení zásady, že podiely oboch manželov sú rovnaké, pripadá do podielu žalobkyne polovica t.j. povinnosť uhradiť sumu 14.429,40 Eur. V prípade stavebného úveru poskytnutého Prvou stavebnou sporiteľnou a.s. z vyjadrenia tejto sporiteľne vyplýva, že výška stavebného úveru bola 6.131,30 Eur a že stav na účte úveru ku dňu 17.03.2011 bol 3.911,01 Eur, čo predstavuje zostatok úveru. Z toho potom vyplýva, že povinnosťou žalobkyne by bolo uhradiť polovicu 1.955,50 Eur. V prípade úveru zo zmluvy o splátkovom úvere si toto pasívum žalobkyňa neuplatňovala a to z dôvodu, že nedisponovala žiadnymi písomnými dokladmi preukazujúcimi vznik tohto záväzkového vzťahu a to preto, že ku dňu zániku BSM záväzkov z tohto titulu už neexistoval. Žalobkyňa uvádzala, že účastníci majú záväzok voči jej otcovi I. Q. vo výške 6.638,78 Eur, keď tento uhradil za účastníkov náklady vo výške 5.843,99 Eur z čoho čiastka 1.054,08 Eur predstavuje platbu za silikónovú omietku a to dňa 11.06.2010, čiastka 3.596,- Eur predstavuje platbu za kuchynskú linku a to dňa 16.03.2009 a čiastka 1.193,91 Eur predstavuje úhradu za betónové potery dňa 18.11.2008. Všetky tieto platby žalobkyňa preukázala dokladmi o úhrade, faktúrami, dodacími listami a príjmovými pokladničnými dokladmi. Tiež žalobkyňa predložila súdu doklady o tom, že jej otec si dňa 13.03.2009, teda tri dni pred úhradou faktúry v sume 3.596,- Eur vybral z účtu sumu 3.319,- Eur. Dňa 14.11.2008 si v hotovosti vybral čiastku 50.000,- Sk, dňa 18.11.2008 boli uhrádzané betónové potery za sumu 1.193,91 Eur. Žalobkyňa ďalej uviedla, že jej otec uhradil za účastníkov aj ďalšie práce ako napríklad práce za mostík alebo iné drobné práce, pričom celkovo išlo o práce vo výške 794,79 Eur. Obidvaja účastníci pritom jednoznačne vedeli, že prostriedky poskytnuté im zo strany otca žalobkyne boli pôžičkou, ktorú mali účastníci vrátiť najneskôr do 31.12.2011. K úhrade tohto dlhu bol žalovaný vyzvaný aj písomne listom zo dňa 25.04.2012. Na oboch účastníkov pripadá uhradiť veriteľovi sumu 3.319,39 Eur. Žalobkyňa s poukazom na ust. § 150 Obč. zák. poukázala na to, že žalovaný je povinný nahradiť - vniesť do BSM sumu 51.938,90 Eur, čo predstavuje aktívum. Každému z účastníkov z aktív patrí potom suma 25.969,45 Eur. Záväzok voči SLSP, a.s. žalobkyňa žiadala prikázať do výlučného vlastníctva žalovaného, pričom na ňu by pripadla povinnosť žalovanému zaplatiť polovicu záväzku, teda sumu 14.429,40 Eur. Záväzok voči Prvej stavebnej sporiteľni a.s. žalobkyňa tiež žiadala prikázať do výlučného vlastníctva žalovaného, pričom na ňu by pripadla povinnosť žalovanému nahradiť polovicu záväzku, t.j. 1.955,50 Eur. Záväzok

voči jej otcovi I. Q. navrhovala prikázať do svojho výlučného vlastníctva, pričom na žalovaného by pripadla povinnosť nahradiť jej polovicu záväzku, t.j. 3.319,39 Eur. Potom na vyrovnanie majetkového podielu žiadala zaviazať žalovaného na zaplatenie sumy 12.903,94 Eur. Žalobkyňa napokon podala ďalší návrh týkajúci sa pôžičky poskytnutej obom účastníkom zo strany sestry účastníkov J. Q. na kúpu sedacej súpravy, ktorá bola zakúpená v sume 800,- Eur. Úradu tejto platby sestra žalobkyne preukázala a tiež žalobkyňu vyzvala na úhradu celej dlžnej sumy napriek tomu, že žalobkyňa sa cíti byť z pôžičky zviazaná iba ako solidárna dlžníčka. Z tohto dôvodu žalovaného vyzvala na vyjadrenie v zmysle ust. § 511 ods. 2 Obč. zák. Na túto výzvu žalovaný nereagoval a ani nevzniesol voči tejto pohľadávke námietky. Preto žalobkyňa dňa 26.03.2014 uhradila veriteľovi - svojej sestre J. Q. celý dlh vo výške 800,- Eur a teda aj časť pripadajúcu na žalovaného. Podľa § 511 ods. 3 Obč. zák. si žalobkyňa uplatnila úhradu sumy 400,- Eur, ktoré zaplatila za žalovaného.

3. Žalovaný so žalobou nesúhlasil. Potvrdil, že jeho manželstvo so žalobkyňou bolo rozvedené. Tiež potvrdil, že účastníci naposledy spolu bývali v rodinnom dome v J., ktorý je v jeho výlučnom vlastníctve. Na jeho rekonštrukciu si účastníci zobrali 3 úvery a to jeden hypotekárny úver a dva úvery zo stavebného sporenia. Žalovaný uviedol, že on všetky tieto úvery uhradza, pričom žalobkyňa sa na úhrade úverov nijako nepodieľa. Žalovaný spochybňoval tú skutočnosť, že by žalobkyňa mala vnieť hotovosť, ktorá mala byť použitá na rekonštrukciu rodinného domu a popieral aj pôžičku, ktorá mala byť účastníkom poskytnutá otcom žalobkyne, keďže on žiadnu takú pôžičku neuzatváral, nepodpisoval a nemá o nej ani vedomosť. Žalovaný spochybňoval dôveryhodnosť dokladov, ktorými žalobkyňa preukazovala výšku záväzky účastníkov vzniknuté voči otcovi žalobkyne. Popieral nielen pôžičku otca žalobkyne ale popieral aj to, že by otec žalobkyne za účastníkov niečo platil. Žalovaný odmietal požiadavku žalobkyne na akékoľvek majetkoprávne vyporiadanie keď tvrdil, že úvery, ktoré boli poskytnuté účastníkom počas trvania manželstva naďalej spláca iba on a žalobkyňa sa na týchto záväzkoch nijako nepodieľa.

4. Súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov, svedkov I. Q., W. Q. a J. Q., písomnými vyjadreniami právnych zástupcov navrhovateľky, obsahom spisu OS Malacky sp. zn. 27C/220/2010, obsahom zmluvy o hypotekárnom úvere č. 0631055833 uzavretou medzi Slovenskou sporiteľnou a.s. a S.B. (Q.) a P.B. dňa 21.12.2010, zmluvou o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX uzavretou medzi Slovenskou sporiteľnou a.s. a odporcom, dokladmi o zmluve o stavebnom úvere č. XXXXXXXXXXXX uzavretou medzi Prvou stavebnou sporiteľnou a.s. ako veriteľom a odporcom a navrhovateľkou ako dlžníkmi, predmetom ktorej bolo poskytnutie stavebného úveru vo výške 6.131,30 Eur, správami Prvej stavebnej sporiteľne a.s. a Slovenskej sporiteľne a.s. o zostatkoch na účtoch ku dňu zániku BSM, resp. ku dňu splatenia úveru, faktúrou č. 123/2009 dodávateľa SAFEKO HOME INTERNATIONAL a.s., Kátovská 1, Holíč vystavenú I. (I.) Masarovičovi, X. XXX na sumu 3.596,18 Eur za dodávku kuchynskej linky ROXY 260, barového pultu REA, pracovnej dosky SONORA a príslušenstva, faktúrou č. 753 zo dňa 11.06.2010 na dodávku silikónovej omietky v sume 1.054,08 Eur uhradenú otcom navrhovateľky, faktúrou č. 096/2008 dodávateľa SAFEKO TECHNOLOGIES a.s., Kátovská 7, Holíč, vystavenú I. (I.) Q., X. XXX na sumu 35.967,75 Sk, výpismi z účtu vlastníka I. Q., výpisom z obchodného registra obchodných spoločností SAFEKO HOME INTERNATIONAL a.s. a SAFEKO TECHNOLOGIES a.s., s faktúrami o kúpe stavebného materiálu a elektrospotrebičov a sa ďalším obsahom spisu a rozhodol rozsudkom zo dňa 24.02.2015. Rozhodol tak, že prikázal žalovanému zo záväzkov patriacich do BSM úver voči SLSP a.s. zo zmluvy č. XXXXXXXXXXXX uzatvorenej dňa 10.08.2007 s tým, že splátky úveru do úplného vyrovnania uhradí žalovaný, ďalej, že záväzok patriaci do BSM, úver voči Prvej stavebnej sporiteľni a.s. zo zmluvy č. XXXXXXXXXXXX uzatvorenej dňa 16.11.2008 s tým, že ďalej splátky úveru až do úplného splatenia zaplatí žalovaný. Žalobkyni uložil povinnosť zaplatiť pôžičku poskytnutú jej otcom I. Q. vo výške 6.638,78 € v celom rozsahu. Súd uložil žalovanému povinnosť žalobkyni zaplatiť sumu 12.904,94 € na vyrovnanie jej podielu.

5. Súd pri tomto svojom rozhodnutí vychádzal z toho, že hodnota úverov a pôžičky predstavovala spolu sumu 51.938,90 €. Jedná sa o prostriedky nadobudnuté úvermi, ktoré však tiež patria do BSM a boli použité výhradne na výlučný majetok žalovaného. Keďže podľa § 150 Obč. zák. je každý z manželov požadovať, aby sa mu uhradilo, čo zo svojho vynaložil na spoločný majetok a povinný nahradiť, čo sa zo spoločného majetku vynaložilo na jeho ostatný majetok. Preto je žalovaný povinný peňažné prostriedky ako aktívum do BSM vrátiť a je ich potrebné vysporiadať. Aktívum predstavuje spolu čiastku 51.938,90 €, polovica z tejto čiastky je suma 25.969,45 € ako aktívum pripadajúceho na každého z účastníkov. Záväzok voči SLSP a.s. pripadajúci na žalobkyňu aj žalovaného je po 14.429,40 €, záväzok voči Prvej stavebnej sporiteľni pripadajúci na každého z účastníkov je po 1.955,50 €. Záväzok voči

otcovi žalobkyne pripadajúci na každého z účastníkov je po 3.319,39 €. Potom z toho vyplýva, že na vyrovnanie majetkového podielu žalobkyne je žalovaný povinný zaplatiť z toho vyplývajúci rozdiel a to sumu 12.903,94 € (25.969,45 € - 14.429,40 € - 1.955,50 € + 3.319,39 € = 12.903,94 €)

6. Proti rozsudku zo dňa 24.02.2015 podal odvolanie žalovaný. Žalovaný vo svojom odvolaní súdu prvého stupňa vytkol, že tento rozhodol na základe nedostatočne zisteného skutkového stavu, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, že vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a že rozhodnutie je nezrozumiteľné a nedostatočne odôvodnené a predstavuje preto porušenie základného práva účastníka na spravodlivý proces. Žalovaný vo svojom odvolaní potvrdil, že účastníci sa po rozvoze manželstva nedohodli o vyporiadaní BSM, že žalobkyňa sa po rozvoze manželstva odsťahovala z jeho rodinného domu a zobrala si len osobné veci. Všetky hnutelné veci zostali v dome žalovaného, tieto si účastníci nerozdělili a preto sa podľa jeho názoru mal tým prvostupňový súd mal s tým zaoberať. Žalovaný uviedol, ktoré hnutelné veci považuje za majetok patriaci do BSM. Žalovaný tiež vytkol prvostupňovému súdu, že do masy BSM nezahrnul zostatky na účtoch žalobkyne a žalovaného a vôbec ani neskúmal zostatok na týchto účtoch ku dňu zániku BSM. Žalovaný tiež uviedol, že súd sa nadbytočne zaoberal otázkou prikázania záväzkov jemu, keď v tomto smere sa účastníci konania dohodli, tak že pôžičky žalovaný preberie a tieto po rozvoze manželstva splácať a aj bude splácať. Žalovaný tiež poukázal na to, že on mal našetroené pred uzavretím manželstva vlastné finančné prostriedky. Žalovaný namietol rozhodnutie prvostupňového súdu čo do výšky finančného vyrovnanie majetkového podielu žalobkyne keď uviedol, že žalobkyňa účelovo žiada vyporiadať len „dlhy“ a to i napriek tomu, že žalovaný sa s ňou dohodol, že tieto bude splácať sám. Žalovaný tiež spochybňoval záväzok účastníkov voči otcovi žalobkyne a odmietal, že on osobne má niesť za takýto nepreukázaný záväzok zodpovednosť. Žalovaný navrhol aby sa v ďalšom konaní rozhodlo aj o hnutelných veciach, navrhol tiež aby on bol zaviazaný žalobkyne zaplatiť sumu 3.179,95 € titulom finančného vyrovnanie, pričom nevysvetlil akým spôsobom dospel k takto navrhovanej sume.

7. Krajský súd v Bratislave svojim uznesením sp. zn. 5Co/112/2016-249 zo dňa 30.03.2017 zrušil prvostupňový rozsudok a vec vrátil na ďalšie konanie.

8. Odvolací súd sa nestotožnil s rozhodnutím súdu prvého stupňa. Pri rozhodovaní o výške prikázania záväzkov patriacich do BSM. Podľa názoru odvolacieho súdu je potrebné spočítať čo bolo ku dňu zániku BSM splatené na jednotlivých úveroch a polovica je vkladom, ktorým sa žalobkyňa podieľala svojou mierou na výlučnom majetku žalovaného, pretože žalovaný má povinnosť splácať všetky zostatky úverov. Odvolací súd ako druhú alternatívu uviedol možnosť zobrať hodnotu všetkých úverov, rozdeliť ich na polovicu a toto posúdiť ako investíciu žalobkyne na majetok žalovaného, avšak potom je potrebné zaviazat' splácať zostatky úverov oboch v rovnakej miere. Ďalej druhostupňový súd uviedol, že nerozumie totožnosti sumy úveru č. 0633267485 a dlžobe voči Ľuborovi Masarovičovi a tiež uviedol, že súd prvej inštancie nezapočítal do výslednej sumy predstavujúcej hodnotu úveru a pôžičky splátkový úver v SLSP a.s. č. XXXXXXXXXX pričom túto skutočnosť súd prvého stupňa nezdôvodnil. Z dôvodov nepreskúmateľnosti a nezrozumiteľnosti preto odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa zrušil.

9. Po zrušení rozsudku zo dňa 24.02.2015 súd opäť vypočul účastníkov a ich právnych zástupcov, oboznámil sa z ich písomnými podaniami, opätovne zisťoval v Prvej stavebnej sporiteľni a.s. a SLSP a.s. stav splácania jednotlivých úverov poskytnutých účastníkom počas trvania manželstva.

10. Súd z dokazovania zistil, že účastníci boli manželia. Ich manželstvo bolo uzavreté dňa 07.07.2007 a rozvedené rozsudkom Okresného súdu Malacky v konaní sp. zn. 27C/220/2010 zo dňa 04.03.2011, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 17.03.2011. Žalovaný je výlučným vlastníkom nehnuteľnosti nachádzajúcej sa v kat. úz. J. a to rodinného domu súp. č. XXX, postaveného na prac. č. XX/X a pozemku parc. č. XX/X - zastavané plochy a nádvoria vo výmere 109 m², ktorý je zapísaný na LV č. XXXX Okresného súdu v Malackách, katastrálneho odboru. Túto nehnuteľnosť žalovaný nadobudol dňa 23.07.2007 po uzatvorení manželstva titulom darovacej zmluvy. Medzi účastníkmi je nesporné, že táto nehnuteľnosť je vo výlučnom vlastníctve žalovaného. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že počas trvania manželstva boli účastníkom poskytnuté vyššie uvedené úvery v celkovej sume 45.300,12 Eur, keď im bol poskytnutý hypotekárny úver č. XXXXXXXXXX SLSP a.s. na sumu 32.530,04 €, stavebný úver č. XXXXXXXXXX Prvou stavebnou sporiteľňou a.s. na sumu 6.131,30 € a splátkový úver č. 0633267485 SLSP, a.s. na sumu 6.638,78 € (32.530,04 + 6.131,30 + 6.638,78 = 45.300,12 €). Počas trvania manželstva bola časť poskytnutých úverov uhradená. Zostatok úveru poskytnutého Slovenskou

sporiteľnou a.s. ku dňu zániku BSM bol vo výške 28.858,80 Eur a z titulu vypořádania BSM, vychádzajúc zo zásady, že podiely oboch manželov sú rovnaké pripadá podielu žalobkyne polovica tejto sumy t.j. povinnosť uhradiť sumu 14.429,40 Eur. V prípade stavebného úveru poskytnutého Prvou stavebnou sporiteľnou bola výška stavebného úveru ku dňu zániku BSM 3.911,01 Eur a taktiež pri zohľadnení zásady, že podiely manželov sú rovnaké pripadá do podielu žalobkyne polovica z tejto sumy, teda suma 1.955,50 Eur. Rodičia žalobkyne, konkrétne otec navrhovateľky účastníkom poskytli peňažné prostriedky vo výške 6.638,78 Eur (200 000,- Sk). Hodnota úverov a pôžičky predstavuje sumu 51.938,90 Eur. Tieto peňažné prostriedky boli poskytnuté a čiastočne vyplatené v čase trvania BSM. Boli použité výhradne na výlučný majetok žalovaného a to ako investícia do rodinného domu v jeho vlastníctve. Závazky voči peňažným ústavom sú preukázané, vyplývajú z predložených dokladov a ani nikto z účastníkov ich nespochybňoval. Sporný bol záväzok účastníkov voči otcovi žalobkyne v hodnote sumy 6.638,78 Eur. Účastníci peňažné prostriedky získané z úverových prostriedkov nespotrebovali na zakúpenie vlastnej nehnuteľnosti. Nespotrebovali ich ani na zakúpenie hnuťelných vecí významnejšej hodnoty (okrem tých vecí, ktoré súd v konaní vypořadal) a nespotrebovali ich ani na zvýšenie svojej životnej úrovne, ale boli spotrebované na rekonštrukciu nehnuteľnosti vo výlučnom vlastníctve žalovaného. Túto skutočnosť opakovane obaja účastníci potvrdzovali vo svojich výpovediach. Žalovaný v priebehu konania od jeho začiatku nepopieral, že by peňažné prostriedky získané z úverových zdrojov boli použité na iný účel ako na rekonštrukciu domu v jeho výlučnom vlastníctve. Až po zrušení prvostupňového rozsudku začal tvrdiť, že nie je preukázané na čo boli finančné prostriedky z úverov použité, avšak v tomto smere nenavrhol vykonanie žiadneho dôkazu. Naopak žalobkyňa preukazovala podrobným rozpisom vykonanú rekonštrukciu podľa položiek a aj peňažnými hodnotami. Z čoho vyplynulo, že ani peňažné prostriedky zo spoločných úverov účastníkov a vlastné nasporené finančné prostriedky žalovaného nepostačovali na vykonávanú rekonštrukciu. Požičali si preto od jej otca a to v takej forme, že tento za nich zaplatil určité práce, resp. tovar. Otec žalobkyne za účastníkov uhradil stavebné práce, kúpu materiálu, kúpu bytového zariadenia, čo všetko sa nachádza v rodinnom dome žalovaného. Úhrady materiálu, ktorý otec žalobkyne za účastníkov zaplatil boli preukázaná písomnými dokladmi.

11. Súd v konaní vypočul ako svedka I. Q., ktorý uviedol, že poskytol účastníkom pôžičku, uhradil betónové potery, zaplatil kuchynskú linku, zaplatil fasádu. Účastníci totiž nemali dostatok peňažných prostriedkov na rekonštrukciu rodinného domu. O tom, ktoré konkrétne práce a ktorý materiál sa na stavbu bude kupovať samozrejme bol svedok so žalovaným dohodnutý, aj keď tento to popiera. Jednalo sa pritom o pôžičku, ktorá mala byť vrátená do konca roka 2011, čo sa však nestalo.

12. Svedkyňa W. Q., matka žalobkyne uviedla, že účastníci bývali po uzavretí manželstva u nich. Potom sa rozhodli zrekonštruovať rodinný dom vo vlastníctve žalovaného. Ona s manželom sa dohodla na tom, že za týmto účelom účastníkom požičajú peniaze. Prvýkrát sa jednalo o sumu 30.000,- Sk, druhýkrát o sumu 100 000,- Sk, ktorá bola použitá na kúpu kuchynskej linky, ďalšia suma bola požičaná vo výške cca. 30 000,- Sk. Ďalej svedkyňa uviedla, že účastníkom zakúpili niektoré elektrospotrebiče ako napríklad chladničku, mikrovlnku, vysávač, varnú kanvicu. Svedkyňa sa tiež vyjadrila, že žalovaný sa v minulosti vyjadril tak, že si uvedomuje to, že mu boli požičané peniaze a že ich vráti. Neskôr toto začal popierať.

13. Svedkyňa J. Q., sestra žalobkyne uviedla, že má vedomosť o tom, že jej rodičia účastníkom požičali peňažné prostriedky. Nešlo o jednorazovú pôžičku ale peňažné prostriedky boli poskytnuté postupne, pričom celkovo išlo o 200 000,- Sk. Svedkyňa uviedla tiež, že má vedomosť o tom, že bol dohodnutý, aj keď len ústne termín vrátenia pôžičky. Ona sama účastníkom požičala na sedáciu súpravu a to čiastku 800,- Eur. V tejto sume dala príkaz svojej banke, aby uhradili faktúru za dodávku tohto tovaru. Aj v správe pre prijímateľa uviedla, že sa jedná o úhradu za sedačku. Tieto peniaze v čase výsluchu svedkyne vrátené tiež neboli.

14. Pôžičku zo strany otca žalobkyne žalovaný úplne spochybňoval, tvrdil, že nevie o žiadnej. Žalobkyňa ale písomnými dokladmi preukázala, čo všetko uhradil jej otec za účastníkov v súvislosti s rekonštrukciou rodinného domu žalovaného a s jeho zariadením. Súdu boli predložené dodacie listy, faktúry, pokladničné bloky a dokonca aj výpisy z peňažného účtu I. Q., z ktorých vyplynulo, že iba niekoľko dní pred konkrétnymi platbami v prospech účastníkov si on vybral v hotovosti svoje finančné prostriedky. Podľa názoru súdu je treba považovať záväzok účastníkov voči otcovi žalobkyne vo výške 6.638,78 Eur za preukázaný. Išlo o pôžičku poskytnutú rodinným príslušníkom žalobkyne a preto žalobkyňa aj žiadala, aby bola prikázaná do jej výlučného vlastníctva s tým, že na vyrovnanie majetkového podielu bude zaviazaný žalovaný.

15. Po zrušení rozsudku zo dňa 24.02.2015 žalobkyňa naďalej žiadala rozhodnúť tak aby súd žalovanému prikázal záväzok splatiť nesplatený záväzok hypotekárneho úveru č. XXXXXXXXXXXX SLSP a.s. a nesplatený záväzok stavebného úveru č. XXXXXXXXXXXX poskytnutého Prvou stavebnou sporiteľňou a.s.. Žalobkyňa žiadala aby žalovaný bol zaviazaný zaplatiť jej na vyrovnanie jej majetkového podielu sumu 12.903,94 € a titulom regresného nároku sumu 400 €. Žalobkyňa ako ďalší alternatívny návrh žiadala rozhodnúť tak, že by sa malo vychádzať z celkovej sumy investícií vo výške 51.938,90 € a z tejto sumy jej potom patrí polovica, to je suma 25.969,45 €. Žalobkyňa tiež navrhla aby súd nahradil vyhlásenie vôle žalovaného tak, že žalobkyni vydá písomné potvrdenie o tom, že sa žalovaný so žalobkyňou v časti záväzkoch patriacich do BSM a to:

- v časti úveru voči SLSP a.s. na základe zmluvy č. XXXXXXXXXXXX uzatvorenej dňa 10.08.2007,
- v časti úveru voči Prvej stavebnej sporiteľni a.s. na základe zmluvy č. XXXXXXXXXXXX uzatvorenej dňa 16.11.2008 dohodli na vyporiadaní tak, že tieto úvery je povinný splácať výlučne žalovaný.

16. Žalobkyňa navrhla sebe prikázať záväzok patriaci do BSM pôžičku voči Ľuborovi Masarovičovi, nar. 07.07.1963 vo výške 6.638,78 € s tým, že pôžičku je povinná zaplatiť.

17. Žalovaného navrhovala zaviazat' na zaplatenie sumy 25.969,45 € na vyrovnanie jej majetkového podielu do 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

18. Žalovaného navrhovala zaviazat' na zaplatenie sumy 400 € na vyrovnanie jej majetkového podielu do 30 dní od právoplatnosti rozsudku a žiadala rozhodnúť o trovách konania.

19. Žalovaný navrhoval rozhodnúť o hnutelných veciach, ktoré podľa jeho názoru do BSM patria. Navrhoval sumu 26.200,06 € považovať za investíciu žalobkyne do jeho majetku, čo je polovica hodnoty všetkých poskytnutých úverov počas trvania manželstva účastníkov poskytnutých SLSP a.s. č. úveru 0631055833 v sume 32.530,04 €, Prvou stavebnou sporiteľňou č. úveru XXXXXXXXXXXX v sume 6.131,30 €, SLSP a.s. č. úveru XXXXXXXXXXXX v sume 6.638,78 € a SLSP a.s. č. úveru XXXXXXXXXXXX v sume 7.100 €.

20. Žalovaný navrhoval prikázať sebe a žalobkyni splácať zo záväzkov patriacich do BSM zostatky úverov voči SLSP a.s. č. úveru XXXXXXXXXXXX v sume 28.858,80 €, Prvej stavebnej sporiteľni a.s. č. úveru XXXXXXXXXXXX v sume 3.911,01 € a SLSP a.s. č. úveru XXXXXXXXXXXX v sume 7.100 € každému v jednej polovici.

21. Súd vyporiadaval všeobecnú hodnotu majetku patriaceho do BSM, pričom túto tvorili iba záväzky. Hodnota úverov a pôžičky predstavovala sumu 51.938,90 Eur. Tieto úvermi nadobudnuté prostriedky tiež patria do BSM a boli použité výhradne na výlučný majetok žalovaného. S poukazom na cit. ust. § 150 Obč. zák. je každý z manželov oprávnený požadovať, aby sa mu uhradilo, čo zo svojho vynaložil na spoločný majetok a povinný nahradiť, čo sa zo spoločného majetku vynaložilo na jeho ostatný majetok. Preto je žalovaný povinný peňažné prostriedky ako aktívum do BSM vrátiť a je ich potrebné vyporiadať. V akej výške boli účastníkom poskytnuté peňažné prostriedky, ako boli uhrádzané a aký bol ich zostatok ku dňu zániku BSM, súd už vyššie uviedol a je to preukázané zo správ peňažných ústavov, ktoré sú obsahom spisu. Aktívum predstavuje čiastku 51.938,90 Eur a potom každému z účastníkov z aktíva patrí suma 25.969,- Eur. Záväzok voči Slovenskej sporiteľni a.s., ktorý pripadá na žalobkyňu aj žalovaného je po 14.429,40 Eur, záväzok voči Prvej stavebnej sporiteľni a.s. pripadá na žalobkyňu aj žalovaného po 1.955,50 Eur. Záväzok voči otcovi žalobkyne pripadá na každého z účastníkov po 3.319,39 Eur. Z tohto potom vyplýva, že na vyrovnanie majetkového podielu žalobkyne je žalovaný povinný zaplatiť rozdiel a to sumu 12.903,94 Eur (25.969,45 - 14.429,40 - 1.955,50 + 3.319 = 12.903,94).

22. Žalovaný až na pojednávaní dňa 15.02.2018 navrhol vyporiadať úver poskytnutý výlučne jemu ako dlžníkovi veriteľom SLSP, a.s. dňa 19.01.2011 č. XXXXXXXXXXXX. Tento úver žalovaný splatil dňa 27.11.2015 žalovaný mimoriadnou splátkou bezhotovostne (správa na č.l. 304). Jednalo sa o úver, ktorý si zobral výlučne žalovaný, iba on uzatváral úverovú zmluvu. Malo sa jednať o úver vo výške 7.100 €. Žalobkyňa o ňom ani nevedela, nedala súhlas k uzavretiu takéhoto úveru a bol poskytovaný vtedy keď účastníci spolu už ani nežili a počas trvania manželstva z tohto úveru bola zaplatená iba jedna splátka, ktorú však nemožno započítať v prospech žalobkyne ani čiastočne. Nebol dôvod vysporiadať v konaní tento výlučný peňažný záväzok žalovaného. Rovnako neprichádzalo do úvahy rozhodovať až

po 3 rokoch od zániku BSM manželov o hnuiteľných veciach tak ako to žalovaný navrhoval s poukazom na cit. ust. § 149 ods. 4 Obč. zák..

23. Pri tom komu treba prikázať záväzok voči Slovenskej sporiteľni a.s. a voči Prvej stavebnej sporiteľni a.s. súd vychádzal z tej skutočnosti, že sa jedná o peňažné záväzky, ktoré uhradil a naďalej uhrádza žalovaný. Jedná sa totiž o peňažné prostriedky, ktoré boli použité výlučne na jeho nehnuteľnosť a iba on má z nich úžitok. Súd považuje nad akúkoľvek pochybnosť za preukázané, že peňažné prostriedky, ktoré sú predmetom vyporiadania BSM, získané z úverových prostriedkov boli použité iba na rekonštrukciu, na zhodnotenie majetku žalovaného. Na zhodnotenie jeho majetku boli použité spoločné finančné prostriedky účastníkov, aj keď získané z úverov. Sú to teda finančné prostriedky, ktoré sú aj pasívami a zároveň sú aktívom žalobkyne vloženým do výlučného majetku žalovaného, ktoré treba vyporiadať. Žalovaný počas celého trvania súdneho konania nepripúšťal, že (okrem odvolania proti prvostupňovému rozsudku keď navrhoval žalobkyni vyplatiť sumu 3.179,95 €), že žalobkyňa má právo na finančné vyrovnanie. Žalobkyňa svojim podielom na spoločných úveroch vniesla konkrétnu finančnú hodnotu do majetku žalovaného. Žalovaný ani po zrušení prvostupňového rozhodnutia nenavrhoval žiadne majetkové vyrovnanie so žalobkyňou iba uviedol, že podľa jeho názoru suma 26.200,06 € je jej investícia do jeho majetku a pritom navrhol prikázať žalobkyni a sebe splácať zo záväzkov patriacich do BSM zostatky úverov v SLSP a.s., Prvej stavebnej sporiteľni a.s. a aj úver č. XXXXXXXXXXXX (aj keď tento úver bol už dňa 27.11.2015 splatený a žalovaný takéto riešenie navrhuje vo svojom podaní zo dňa 18.06.2018), keď tento úver bol poskytnutý výlučne jemu a nebol už čerpaný za trvania BSM (okrem jednej splátky). Žalovaný teda ani neuvažoval o tom, že žalobkyňa má právo na majetkové vyrovnanie s argumentom, že predsa on splácal a doteraz spláca všetky úvery. Žalovaný neprijíma fakt, že za úverové prostriedky na ktorých sa podieľala aj žalobkyňa, keďže boli to spoločné záväzky mohli byť nadobudnuté aj iné hodnoty (napr. spoločná nehnuteľnosť, motorové vozidlo a pod.) a takýto majetok by potom bol predmetom vyporiadania a z takéhoto majetku by žalobkyňa evidentne mala prospech. V konkrétnom prípade však získal majetkovú hodnotu výlučne žalovaný tým, že zo spoločných finančných prostriedkov bola zhodnotená jeho nehnuteľnosť a to na úkor žalobkyne, keďže ona za takto vynaložené finančné prostriedky nemá žiadnu protihodnotu na tieto vložené peňažné prostriedky žalobkyňa má nárok.

24. V prípade záväzku voči I. Q. súd tento prikázal do výlučného vlastníctva žalobkyne, keďže sa jedná o záväzok voči jej otcovi. Veriteľ I. Q. astníkom konania poskytol pôžičku tak, že uhradil niektoré faktúry súvisiace s rekonštrukciou rodinného domu žalovaného dodávateľom týchto prác. Súdu boli predložené písomné dôkazy a to faktúry a potvrdenia o úhradách jednotlivých prác a zaplatení konkrétnych súm. Žalovaný síce od začiatku popieral poskytnutie pôžičky zo strany otca žalobkyne. Nepreukázal však pre toto svoje tvrdenie žiadne dôkazy. Naopak troma svedkami bolo potvrdené, že naozaj rodičia žalobkyne, konkrétne otec žalobkyne účastníkom poskytol pôžičku, ktorá sa mala vrátiť. Poskytnutie tejto pôžičky súd považoval za preukázané a nesporné (§ 151 C.s.p.).

25. Podľa § 150 ods. 1 C.s.p. strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu.

26. Podľa § 151 ods. 1 C.s.p. skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

27. Podľa § 151 ods. 2 C.s.p. ak strana poprie skutkové tvrdenia, ktoré sa týkajú jej konania alebo vnímania, uvedie vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, inak je popretie neúčinné.

28. Podľa § 143 Obč. zák., v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov je všetko, čo môže byť predmetom vlastníctva a čo nadobudol niektorý z manželov za trvania manželstva s výnimkou vecí získaných dedičstvom alebo darom, ako aj vecí, ktoré podľa svojej povahy slúžia osobnej potrebe alebo výkonu povolania len jedného z manželov, a vecí vydaných v rámci predpisov o reštitúcii majetku jednému z manželov, ktorý mal vydanú vec vo vlastníctve pred uzavretím manželstva alebo ktorému bola vydaná ako právnomu nástupcovi pôvodného vlastníka.

29. Podľa § 145 ods. 1 Obč. zák., bežné veci týkajúce sa spoločných vecí môže vybavovať každý z manželov. V ostatných veciach je potrebný súhlas oboch manželov; inak je právny úkon neplatný.

30. Podľa § 149 ods. 1,3 Obč. zák., ak zanikne bezpodielové spoluvlastníctvo, vykoná sa vyporiadanie podľa zásad uvedených v § 150. Ak sa vyporiadanie nevykoná dohodou, vykoná ho na návrh niektorého z manželov súd.

31. Podľa § 149 ods. 4 Obč. zák. ak do troch rokov od zániku bezpodielového spoluvlastníctva manželov nedošlo k jeho vyporiadaniu dohodou alebo ak bezpodielové spoluvlastníctvo manželov nebolo na návrh podaný do troch rokov od jeho zániku vyporiadané rozhodnutím súdu, platí, pokiaľ ide o hnuťelné veci, že sa manželia vyporiadali podľa stavu v akom každý z nich veci z bezpodielového spoluvlastníctva pre potrebu svoju, svojej rodiny a domácnosti výlučne ako vlastníci užíva. O ostatných hnuťelných veciach a o nehnuteľných veciach platí, že sú v podielovom spoluvlastníctve a že podiely oboch spoluvlastníkov sú rovnaké. To isté platí primerane o ostatných právach, ktoré sú pre manželov spoločné.

32. Podľa § 150 Obč. zák., pri vyporiadaní sa vychádza z toho, že podiely oboch manželov sú rovnaké. Každý z manželov je oprávnený požadovať, aby sa mu uhradilo, čo zo svojho vynaložil na spoločný majetok, a je povinný nahradiť, čo sa zo spoločného majetku vynaložil na jeho ostatný majetok. Ďalej sa prihliadne predovšetkým na potreby maloletých detí, na to, ako sa každý z manželov staral o rodinu, a na to, ako sa zaslúžil na nadobudnutie a udržanie spoločných vecí. Pri určení miery pričinenia treba vziať tiež zreteľ na starostlivosť o deti a na obstarávanie spoločnej domácnosti.

33. Podľa § 511 ods. 1 Obč. zák., ak právnym predpisom alebo rozhodnutím súdu je ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté alebo ak to vyplýva z povahy plnenia, že viac dlžníkov má tomu istému veriteľovi splniť dlh spoločne a nerozdielne, je veriteľ oprávnený požadovať plnenie od ktoréhokoľvek z nich. Ak dlh splní jeden dlžník, povinnosť ostatných zanikne.

34. Podľa § 511 ods. 3 Obč. zák., ak dlžník v rozsahu uplatneného nároku dlh sám splnil, je oprávnený požadovať náhradu od ostatných podľa ich podielov. Pokiaľ nemôže niektorý z dlžníkov svoj podiel splniť, rozvrhne sa tento podiel rovnakým dielom na všetkých ostatných.

35. Podľa § 853 ods. 1 Obč. zák., občianskoprávne vzťahy, pokiaľ nie sú osobitne upravené ani týmto ani iným zákonom, sa spravujú ustanoveniami tohto zákona, ktoré upravujú vzťahy obsahom aj účelom im najbližšie.

36. V prejednávanej veci súd bol toho názoru, že nevyšli najavo také skutočnosti, ktoré by opodstatňovali, aby sa súd pri vyporiadaní odchyľil od zásady rovnosti podielu účastníkov na spoločnom majetku. Súd bol toho názoru, že treba pri vyporiadaní BSM vychádzať zo zásady rovnosti podielu účastníkov na spoločnom majetku.

37. Z vyššie vykonaného dokazovania súd zistil, že BSM účastníkov predstavujú iba záväzky. Spoločné peňažné prostriedky účastníkov ku dňu zániku BSM neexistovali, resp. žiaden z účastníkov nenavrhol vyporiadanie takýchto peňažných prostriedkov. Pri vyporiadaní BSM súd vychádzal z vyššie cit. ust. § 150 Obč. zák. a teda z toho, že podiely oboch manželov sú rovnaké. Bolo potrebné vyporiadať už iba záväzky, teda kto tieto záväzky v neuhradenej časti veriteľom zaplatí a súd určil aj výšku čiastky, ktorá zodpovedá podielu žalobkyne na majetku, ktorý získal aj prostredníctvom spoločných záväzkov žalovaný. V tejto čiastke súd žalovaného zaviazal zaplatiť určenú sumu žalobkyne. Súd mal tiež preukázanú výšku pôžičky, ktorú účastníkom poskytla sestra žalobkyne Lucia Masarovičová a to vo výške 800,- Eur. Celú túto pôžičku veriteľovi vrátila žalobkyňa a voči žalovanému si uplatnila polovicu z tejto sumy s poukazom na vyššie cit. ust. § 511 Obč. zák.. Súd aj v tejto časti návrhu žalobkyne vyhovel, keďže aj v tejto časti mal za preukázanú existenciu pôžičky poskytnutej obom účastníkom počas trvaniach ich manželstva a aj tú skutočnosť, že celú pôžičku, teda aj tú časť, ktorú mal zaplatiť žalovaný zaplatila žalobkyňa. Súd preto žalovaného zaviazal aj na zaplatenie 400,- Eur žalobkyne.

38. Súd rozhodol rovnako ako svojím prvým rozhodnutím zo dňa 24.02.2015 keď aj po doplnení dokazovania nezistil nové skutočnosti a dôvody pre iné rozhodnutie.

39. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p. súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

40. Podľa § 262 ods. 1 C.s.p. o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

41. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 C.s.p. Žalobkyňa sa svojou žalobou domáhala o vyporiadanie BSM. Súd rozhodol podľa jej návrhu. Vzhľadom na to, že žalobkyňa bola v konaní úspešná, vzniklo jej právo na náhradu 100% ich účelne vynaložených trov.

42. V zmysle § 262 ods. 2 C.s.p. o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Malacky, písomne, dvojmo.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 C.s.p.) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č . 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok).